

Gdańsk, dnia 15 listopada 2017 roku

Wojewoda Pomorski

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku

ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk

za pośrednictwem:

Prezydenta Miasta Sopotu

Gmina Miasta Sopotu

ul. Kościuszki 25/27, 81-704 Sopot

Skarżący:

Jan Nowak

ul. Haffnera 13/10, 81-863 Sopot

sygn. akt: O.6578.4.8.2017

**ODWOŁANIE OD DECYZJI PREZYDENTA MIASTA SOPOTU
z dnia 10 listopada 2017 roku**

W imieniu własnym zaskarżam w całości Decyzję Prezydenta Miasta Sopotu z dnia 10 listopada 2017 roku w przedmiocie wymeldowania z pobytu stałego Jana Nowak z lokalu nr 10 przy ul. Haffnera 13 w Sopocie.

W związku z powyższym wnoszę o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 10 listopada 2017 roku Prezydent Miasta Sopotu orzekł o wymeldowaniu Skarżącego z pobytu stałego z lokalu nr 10 przy ul. Haffnera 13 w Sopocie. Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgadzam się z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Na podstawie materiału zgromadzonego w sprawie nie można stwierdzić, że Skarżący opuścił lokal, co stanowi niezbędną przesłankę do podjęcia decyzji o wymeldowaniu na mocy

art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 roku o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Zgodnie z zeznaniami stron i świadków można bezspornie stwierdzić, że Skarżący bardzo często przebywa w wyżej wymienionym lokalu, koncentrując tam swoje interesy życiowe. Kluczowe dla sprawy są zeznania matki Skarżącego, mieszkającej w lokalu przy ulicy Haffnera, która 17 lutego 20117 roku w Wydziale Obywatelskim Miasta Sopotu przed głównym specjalistą oświadczyła, że syn mieszka pod wskazanym adresem, a nieobecność w mieszkaniu jest spowodowana wyjazdami służbowymi. Zgodnie z powyższym należy uznać, że lokal ten stanowi miejsce, w którym Skarżący stale realizuje swoje podstawowe funkcje życiowe, co uzasadnia zameldowanie na pobyt stały.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego organy administracyjne badając przesłanki uzasadniające wymeldowanie winny koncentrować się jedynie wokół tego, czy dana osoba opuściła lokal i czy nastąpiło to w sposób dobrowolny i trwały. Zgodnie z orzeczeniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie (**II SA/OI 740/2008**) *„Dla zaistnienia przesłanki „opuszczenia miejsca stałego pobytu” konieczna jest dobrowolność i to, aby fizycznemu przebywaniu osoby w innym miejscu, niż miejsce pobytu stałego, towarzyszył zamiar stałego związania się z tym innym miejscem, urządzenia w nim swego trwałego centrum życiowego z jednoczesnym zerwaniem związków z dotychczasowym lokalem.”* Zatem Skarżący nie wie, na jakiej podstawie organ ustalił, że opuścił on lokal, skoro bardzo często w nim przebywa, co potwierdzają zeznania świadków, a także nigdy nie wyraził zamiaru zerwania związków z lokalem na ul. Haffnera.

Przejściowa nieobecność Skarżącego w wyżej wymienionym lokalu nie stanowi dostatecznej przesłanki do wymeldowania. *„Zwrócić należy jednak uwagę, że ustalenie stanu przebywania na stałe w danym lokalu nie wyłącza możliwości przejściowej nieobecności czy też występowanie nawet regularnych okresów fizycznej nieobecności w miejscu stałego zameldowania, co nie upoważnia jeszcze do automatycznego stwierdzenia, iż zameldowany opuścił je w rozumieniu, jakie nadaje temu terminowi art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych O stosownym opuszczeniu może być mowa dopiero wtedy, gdy całokształt zachowań zameldowanego będzie wskazywał na to, iż lokal, w którym był na stałe zameldowany, przestał być miejscem koncentracji jego interesów życiowych.”* (**III SA/Gd 19/2009 Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku**).

Załączniki: odpis pisma

podpis